

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 419/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адв. В.К., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1143/15 од 18.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адв. В.К., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1143/15 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 19К 25/14 од 16.07.2015. године окривљени М.П. оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и изречена му је и новчана казна у одређеном износу од 300.000,00 динара које је дужан да плати у року од 90 дана по правноснажности пресуде а уколико се новчана казна не буде могла наплатити ни принудним путем иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити замењена за један дан затвора с тим што казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1143/15 од 18.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.П., адв. В.К. а пресуда Првог основног суда у Београду П 25/14 од 16.07.2015. године, потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1143/15 од 18.02.2016. године, бранилац окривљеног М.П., адв. В.К. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 447. став 2. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и пресуду Апелационог суда у Београду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адв. В.К. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног М.П., адв. В.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана пресуда Апелационог суда донета уз повреду закона из члана 447. став 2. Законика о кривичном поступку, јер је бранилац у жалби на првостепену пресуду тражио да окривљени и он буду обавештени о седници већа, али о седници већа нису били обавештени, на који начин је по наводима браниоца повређен закон на штету окривљеног.

Цитираном одлуком члана 485. став 4. ЗКП, прописани су разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 447. став 2. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.П. адв. В.К., оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**